

پیام شش

شادی پیش روی مسیح و شادی پیش روی ما

- خواندن متون مقدس: عبرانیان ۱۲: ۲؛ کولسیان ۲: ۱۵؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۹؛ نحمیا ۸: ۱۰. پ
۱. برای شادی پیش روی خود، عیسی، پیشوا و کامل کننده ایمان ما، «بی حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب شد» - عبرانیان ۱۲: ۲:
- آ. خداوند کلیسا را محبت نمود و خودش را برای او داد - افسسیان ۵: ۲۵.
- ب. بر روی صلیب، خداوند خود را به عنوان قربانی گناهان تقدیم کرد، گناهان تعداد بسیاری را به دوش کشیده، او برای ایمانداران گناه ساخته شد، رئیس این دنیا را بیرون کرد و این دنیا را داوری نمود، و به عنوان یک دانه گندم، برای رها شدن حیات الهی، دستخوش مرگ شد - عبرانیان ۹: ۲۸؛ ۱ پطرس ۲: ۲۴؛ ۲ قرنتیان ۵: ۲۱؛ یوحنا ۱۲: ۲۴، ۳۱.
- پ. کولسیان ۲: ۱۵ جنگی که در زمان مصلوب شدن مسیح رخ داد را به تصویر می کشد:
۱. مسیح در مصلوب شدن خود، برای به انجام رساندن بازخرید کار می کرد، و خدای پدر کار داوری گناه را انجام می داد.
۲. همزمان، ریاستها و قدرتها مشغول تلاش برای ناکامی کار خدا و مسیح بودند - آ. ۱۵.
۳. ریاستها و قدرتها، فرشتگان شرور هستند، فرشتگان سقوط کرده که زیردستان شیطان هستند که برای او کار می کنند - افسسیان ۲: ۲.
۴. در حالی که خدا گناه را داوری می کرد، ریاستها و قدرتها شرور حضور داشتند و بسیار فعال بوده، در اطراف مسیح مصلوب، با فشار بسیار نزدیک، ازدحام کرده بودند - کولسیان ۲: ۱۵: (آ) اگر آنها از نزدیک فشار نمی آوردند، خدا نمی توانست آنها را خلع سلاح کند. (ب) کلمات «بیرون کرد [خلع سلاح کرد]» نشان می دهد که ریاستها و قدرتها بسیار نزدیک بودند، همانطور که لباس ما به بدنمان نزدیک است.
۵. خدا در خلع سلاح کردن ریاستها و قدرتها، آنها را آشکارا به نمایش گذاشته، رسوا کرد، و به وسیله صلیب بر آنها ظفر یافت - آ. ۱۵.
۲. شادی پیش روی ما، خداوند عیسی همان داماد است که برای عروس خود، که خودش را آماده ساخته است، می آید - مکاشفه ۱۹: ۷-۹:
- آ. بلوغ عروس - آ. ۷-۹؛ افسسیان ۴: ۱۳-۱۵:
۱. آمادگی عروس جمعی، بستگی به بلوغ در حیات غلبه کنندگان دارد - مکاشفه ۱۹: ۷؛ عبرانیان ۴: ۱؛ فیلیپیان ۳: ۱۲-۱۵؛ افسسیان ۴: ۱۳.
۲. دگرگون شدن، تغییر سوخت و سازی در حیات طبیعی ماست، در حالی که بالغ شدن، پر شدن از حیات الهی است که ما را تغییر می دهد - عبرانیان ۶: ۱.
- ب. بنای عروس - متی ۱۶: ۱۸؛ افسسیان ۲: ۲۱-۲۲؛ ۴: ۱۵-۱۶:
۱. بنای خدا، خواست قلبی خدا و هدف نجات خداست - ۱: ۵؛ خروج ۲۵: ۸؛ ر.ک. ۱: ۱۱؛ ۴: ۳-۲، ۳۴-۳۵.
۲. هدف بازیابی خداوند، بازیابی مسیح به عنوان حیات و همه چیز برای ماست تا بتوانیم بناسازی شویم - افسسیان ۳: ۸؛ ۴: ۱۶.
۳. بنای خدا، ابراز جمعی خدای سه یکتاست - ۱ تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۶؛ یوحنا ۱۷: ۲۲؛ افسسیان ۳: ۱۹، ب، ۲۱.
- پ. عدالت عروس - مکاشفه ۱۹: ۷-۹؛ متی ۵: ۲۰؛ ۲۲: ۱۱-۱۳:
۱. به عنوان عدالت باطنی ما، مسیح آن کسی است که در ما ساکن است تا برای ما یک زندگی را که می تواند توسط خدا عادل شمرده شود و همیشه قابل قبول خداست، زیست کند - ۵: ۶، ۲۰.

۲. زندگی ای که هم با خدا و هم با انسان درست است، باید خدا به عنوان ابراز ما در زندگی روزمره ما باشد - ۲ قرنیتان ۳: ۹؛ افسسیان ۴: ۲۴؛ کولسیان ۳: ۱۰.
۳. مسیح که از مقدسین به عنوان عدالت باطنی آنها زیست می شود، تبدیل به لباس عروسی آنها می گردد - مکاشفه ۱۹: ۸.
۴. لباس عروسی در متی ۲۲: ۱۱-۱۳ نشانگر مسیح است که او را زیست می کنیم و او از طریق ما در زندگی روزانه ما، به عنوان عدالت برتر ما، ابراز می شود - ۵: ۲۰؛ مکاشفه ۳: ۴-۵، ۱۸.
- ت. زیبایی عروس - افسسیان ۵: ۲۵-۲۷:
۱. به عنوان عروس، کلیسا به زیبایی نیاز دارد. آن زیبایی در افسسیان ۵، برای ارائه عروس است.
 ۲. زیبایی عروس از مسیح است که در کلیسا نهاده می شود و سپس از طریق کلیسا ابراز می گردد - ۳: ۱۷آ:
- (آ) تنها زیبایی ما، درخشش مسیح از درون ما به بیرون است.
- (ب) آنچه مسیح در ما قدردانی می کند، ابراز خودش است.
- ث. افسسیان ۶ و مکاشفه ۱۹ آشکار می کنند که کلیسا به عنوان عروس باید یک جنگجو نیز باشد تا دشمن خدا را شکست دهد:
۱. جنگ روحانی، موردی از بدن است. ما یک ارتش جمعی هستیم که برای منافع خدا بر روی زمین، در نبرد می جنگیم - ۱۷: ۱۴؛ ۱۹: ۱۴؛ ر.ک. ۲ تیموتائوس ۲: ۴.
 ۲. در افسسیان ۵، کلام برای تغذیه است که منجر به زیباسازی عروس می شود، ولی در افسسیان ۶، کلام برای کشتن است که کلیسا به عنوان یک جنگجوی جمعی را قادر می سازد تا مشغول جنگ روحانی شود - آ.آ. ۱۷-۱۸.
 ۳. مسیح به عنوان یک ژنرال جنگنده با عروسش به عنوان ارتش خود، برای مبارزه با دجال در حارمگدون، خواهد آمد - مکاشفه ۱۹: ۱۱-۲۱.
 ۴. لباس عروسی - مسیح که از ما به عنوان عدالت روزانه ما زیست می شود - ما را نه تنها برای حضور در مراسم عروسی، بلکه برای پیوستن به ارتش جهت جنگیدن به همراه مسیح علیه دجال در جنگ حارمگدون، واجد شرایط می کند - متی ۲۲: ۱۱-۱۲؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۸، ۱۴.
۳. «سُرور [شادی] خداوند [یهو] ه قوت شما است» - نحمیا ۸: ۱۰ پ:
- آ. بر طبق نحمیا ۸: ۱۰، شادی خداوند قوت ما است:
۱. مسئله قوت داشتن ما نیست؛ [بلکه] شادی او ما را نگه می دارد - ۱ تسالونیکیان ۵: ۱۶.
 ۲. شادی خداوند ربطی به شرایط ندارد؛ او در اراده خدا شادی کرد؛ در شناخت و انجام اراده خدا شادی بود.
 ۳. ما نباید سعی به کپی کردن خداوند کنیم، بلکه باید شادی خداوند را دریافت نماییم:
- (آ) برای ما ممکن است که چیزی از خداوند به ما افاضه شود.
- (ب) ما می توانیم دارای شادی خداوند باشیم؛ شادی او قوت ما خواهد بود.
- ب. واچمن نی در پایان زندگی خود، در میان رنج هایش گفت: «شادی خود را حفظ می کنم».
- پ. «شادی خود را حفظ می کنم» نشان می دهد که او کلام پولس رسول در فیلیپیان ۴: ۴ را تمرین می کرد: «در خداوند دائم شاد باشید.»
- ت. باشد که از طریق رحمت و فیض خداوند، ما همه بتوانیم شادی خود را توسط شادی خداوند به عنوان قوتمان، حفظ کنیم.